

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divus Stanislaus Kostka S.I.

Callenberg, Caspar

Neuhusii, 1716

Iconismus 34.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69536](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69536)

*Dilinga acceptas; seq; cum literis tradit,
dicens : QVONIAM PLA CAUSA
CÖEGLT, DO TIBI. Ovidius lib. 6.
Metamorph.*

Epigram.

*Æschinis instar ero; memet tibi dono regendū :
Rectum redde mihi; Socratis instar eris.*

ICONISMUS 33.

*Stanislaus in tyrocinio subsidiariam coquo operam
promptissimè navat. Epigraphe : LABO-
RES TVOS COMEDAT POPVLVS. Deute-
ron. 28. 33. Epigram.*

*Dum coquis, & viles exerces, Kostka, labores ;
Decoctor Kani pulcher Honoris eras.*

*Dum coquis; in tenues ventosa superbia fumos,
Et Tumor in cineres ambitiosus abit.*

*Dum coquis; in medias gentilia stemmata flammis
Abjicis : illustres devorat ignis avos.*

*O Mediastinum Cœloq;, solóq; stupendum!
Quàm clarat laudes furva culina tuas!*

ICONISMUS 34.

*Stanislaus piis jugiter lachrymis in tyrocinio colli-
quescens. Epigraphe : RESISTIT VNDIS, &
LACESSENTES AQVAS LONGÈ REMITTIT.
Seneca in Hippolyto.*

Epigram.

(quescit:

Dum *lachrymis* obstat, *lacrymis* plus *Kostka* li-
Sic *clausas* ruptus duplicat agger *aquas*.

2.

Infundit *Deitas* se sæpius *integra* *Kostkæ* :
Quid mirum? à tanto *perfluit* ille *mari*.

3.

Deditus est *lacrymis*, nostri *Narcissulus* ævi:
In *riguas* ibit forsan, ut *alter*, *aquas*,

4.

Dedit⁹ est *lachrymis*: est *quadam* *flere* *Voluptas*. *
Kostka *Voluptati* deditus *anne* fuit ?

* *Ovidius*.

5.

Plorat non *orat*: *lacrymas* pro *voce* *profundit*
Kostka; *sapit*: *lacrymæ* *pondera* *vocis* *habent*. *

* *Ovidius*.

6.

Kostkiades *lacrymis* *passim* *sua* *perpluit* *acta* :
Quàm *Segetem*, *pluvius* *irrigat* ille *bonis*!

7.

Quare *Kostka* *rigat* *Carnē*? eum sit *caro* *fœnum*, *
Castius ut *fœnum* *floreat*; ille *rigat*.

* *Omnis* *caro* *fœnum*. *Isaia* 40. 6.

8.

Kostka *diu* *servare* *solet* *sejunia* : *quidni* ?

Cum *David*, *lacrymis* *pascitur* ille *suis*.

Fuerunt *mih* *lacrymæ* *panes* *die*, *ac* *nocte*, *Psalm*.

44.

Quot

9.

(dit :

Quot *lachrymis* fluxit, tot *gemmas* *Kostka* profu-
Tot *gemmis* poterat, totus *Olympus* emi.

10.

De *cælo* quoties *Kostkæ* fit mentio, plorat :
Scis cur ? se *Patriâ* plorat abesse suâ.

11.

Se meminit tristi *lachrymarum* valle repositum :
An non conveniens fletibus ille locus ?

12. Author excusat illam *Epigrammatum*
multitudinem, quam in *Stanislai*
lacrymas affert.

Cur *salsas* *Kostkæ* lacrymas tam sæpe regusto ?
Salsa movere sitim ; non *satiare*, solent.

13. De eadem materia ad *Lectores*.

Garrula *Musa* modum, si transit, parcite : *Mu-*
Ebria : de *lachrymis* largiùs illa bibit. (sa est
Largiùs illa bibit : *lachrymæ* *sapuerè* *bibaci* :
Nunquam *Castalia*, sic *sapuistis*, *aqua*.

14. De eadem.

Cur alibi *siccus*, plenishîc *effluo* rivis ?
Sola *fluit* *lachrymis*, quæ mihi *vena* *fluit* ;
Quippe *bibi* *sololachrymarum* *fonte* *Poëta* :
Hippocrena *oculi* *sunt* *mihi*, *Kostka*, *tui*.

15. Ad eundem.

Quàm bene *mandasti* *lacrymans* *tua* *seminaterra* !
Laetitia *messè* *jam* *super* *astra* *metis*.

Nunc Metamorphoses, si nolim, admittere
Heracitus eras: es modo *Democritus*? (cogor;
N.B. Heracitus & Democritus duo Philosophi
fuerunt, quorum hic semper risit, ille fleuit.

16.

Saucia *Mosaica* repetito Verbere *Virga*,
 Non potuit *lacrymas Petra* tenere suas.
 An *Kostkam* ferit graviore verbere *Christus*?
Petra semel maduit; jugiter ille madet.

17. Pretiosæ *Stanislai* *lachrymæ*.

Non gemmæ pretio; gemmæ non cedit honore,
 Gemmea *Kostkæis*, quæ fluit urda, genis.
 Inter utramque tamen sunt hæc discrimina gem-
 Hæc semper manat; dura sed, illa manet. (mam:

18.

Fortunatus ager! fortunatissima tellus!
Kostkiade, lacrymis quæ maduere tuis.
 Guttula tam cari, si veneat, una liquoris,
 Hanc toto *Aonidum* flumine, pluris emam.
 Clamabóq; : tuos serves *Cleopatra* lapillos:
 Hac modò sit gemmâ fas mihi posse frui.

19. Ad *Najades Italiæ*, ut pretiosas *Stanis-*
lai lacrymas colligant.

Exere *Virgineum*, glaucis caput, exere *Lymphis*,
 Siqua pudens *Tybris* gurgite *Nympha* lates.
 In latii plorat dum *Sarmata* littore *Tybris*,
Aureus in liquidas diffluit imber aquas:

Pande sinus, pretiumq; fove secunda Pudoris:
 Nullus in hoc turpis Jupiter imbre latet. *

* Alluditur ad fabulam de Jove & Danae.

20. De lacrymis Stanislai, sua sensa pandit Italia.

Eridanus nostris (per me licet) exulet oris:
 Tuq; meas, si vis, deserere Tybri plagas.

Non ego, non vestro peto flumine porro rigari:
 Est alius nostros, qui riget imber, agros.

E geminis dum Kostka tibi fluit amnis ocellis;
 Et Padus & melior tu mihi Tybris eris.

21. De fletu continuo Stanislai in Tyrocinio.

Tyroni Kostkæ est Habacucius additus. Ecquis?
 Claudius, ut perhibent, hic Aquaviva fuit.

Abfuit à Kostka nonnunquam Claudius: illi
 Ast præsens nunquam non, aqua viva fuit.

NB. Habacucius sive Habacuc in tyrocinio Societatis, is vocatur, qui ex adultioribus tyronibus, Novitio recens recepto, manu ducendo adjungitur.

22. Ad Stanislauum in Monte Quirinali Novitium.

Consultò celsi scandis juga, Kostka, Quirini;
 In plano lacrymis ne tumulere tuis.

23. Ad Tyberim.

Siste fatigatas longis erroribus undas,
 Siste; ferent parvæ commoda magna moræ;
 Namq; tuis, pictæ recubans in margine ripæ
 Sarmata, Gemmiferas fletibus addet aquas.
 Excipe Kostkæo fluidas è lumine gemmas;
 Augeri pluviâ nobiliore nequis.
 Ast ubi permistis lacrymas exceperis undis,
 Et factus prædâ divite major eris;
 Lætus abi; spretisq; Tagi rutilantis arenis,
 In mare collectas volve superbus aquas:
 Dúm; volubiliū velox agis agmen aquarum,
 Sic tua raucifono murmuret unda vado:
 Quas vehimus gemas, Tethys emat omnib⁹ undis*
 Omnibus & gemis, has quoque, Tethys emat.
 * Virgilius Georgicorum l. 1.

24. Stanislaus comparatur flori (quæ Co-
 ronā Imperialē vocant) jugiter stillanti.
 Et lachrymant flores; mihi credite; namq; Co-
 Pro gemis lacrymas Imperialis habet.* (rona
 Effigies, Kostkæ, fit flebilis illa Corona;
 Non gemmis, lacrymis dives & ille fuit.

* De Corona Imperiali Francisc. Raulinus restatur
 quòd circa medullam nativis lachrymis sit ca-
 ronata.

25. De eadem materia. (profundit
 Kostka frequens lacrymas, lacrymasq; Corona
 Stillat rore suo Kostka; Corona suo.
 Est diversa tamen stillandi causa duobus,
 Crebraq; non uno lacryma fonte fluit. (illâ
 Quòd necdum tollatur humo flet Kostka; quòd
 Tam citò tollatur, flere Corona solet.

Cætera tam similes; quare tam dispare causâ
 Flent flores? flos hic ætheris, illa soli est.

26. Author excusat simplicitatem
 styli sui.

Simplicior nullos cur præfert Musa colores?

Cur mea sunt nullo Carmina tincta sale?

In promptu causa est: causam si forte requiras;

Diluitur nimia flebile carmen aquâ.

27. Amor profanus in Stanislai lachrymis
 naufragus.

Hic jacet orbatae proles infaustra Diones;

Quæ periit falso naufraga facta mari.

O oculi! scopuli titulo meliore vocandi!

Naufragus in vobis dum sepelitur Amor.

O oculi! loculi titulo meliore vocandi!

Naufragus in vobis dum sepelitur Amor.

Aprè nactus Amor moriens hæc funera: *mergi*

Debit in mediis, qui tot *adussit*, aquis.

28. Parergon morale de Stanislai lacry-
mis ad Peccatores.

Exemplum melioris habes imitabile Vitæ,
 Quem nota commissi criminis ulla tenet.
 Aspice Kostkiaden, ut euntibus humidus undis,
 Sollicitâ maculas, queis caret, arte fuget.
 Si veros, queis fortè scates, vis tergere nævos,
 Merge tuas simili, merge liquore genas.
 Ast ubi lustrali deleta recesserit imbreſ
 Quæ macula est animo turpis inusta tuo,
 Ne qua tuos labes velut antè coinquinet actus,
 Sæpius hoc speculum consule; pulcher eris.

29. Parergon aliud.

Telacrymas *Natura* docet, dum flere videtur,
 Quicquid in immenso continet ampla sinu.
 Flent *Phaetontiadum* rami, flet *Phyllidis* arbor.
Balsama, flent scisso flet quoq; *Myrrha* libros.
 Flent *rigua cantes*; pluvii flent *nubila cæli*;
 Flet *Turtur*; querulis flet *Philomela* sonis,
 Flet *Notus*, ætherco *Glacies* flet victa calore;
 Et flet ab acclivis *Nix* resoluta jugis;
 Flent mutilæ *Vites*, madido flet *Cynthia* cornu,
 Fles *Narcisse* tuis, fles *Hyacinthe* notis,
 Flet quoque roriferis *Aurora* in vecta quadrigis,
 Flet quoque deciduâ discolor *Iris* aquâ.
 Omnia flent: si fortè, fleant cur omnia? quæras;
 Duritiem credas omnia flere tuam.

Illa suis lugent aliena piacula guttis :
 Propria tu lacrymis *crimina* merge tuis.
 Indefleta tuæ maneat ne crimina vitæ ;
 Disce, vel à duris illachrymare petris.
 At si fors *tales* nolis audire *Magistros*;
Nobilior flendi, *Kostka*, *Magister* erit.
 Ille flet; & gravibus non sordent pectora nævis;
 Vel minimas lacrymis eluit ille notas :
 Tu tot, & horrendis maculasti pectora probris ;
 Nulla tot, ex oculis, in probra, gutta cadat?
Lumina si parcant; non parcent *Tartara* probris:
 Quos *aqua* non lavit, qui lavet, ignis erit.

30.

Navigat in lacrymis tanto cur tempore *Musa*?
 Illa libens *salsis* *naviculatur* *aquis*. *

* *Naviculari est otiose, & quasi ludendo navigare.*
Calepinus in voce navicular.

Piæ Stanislaï lacrymæ cum arden-
tissimo Dei amore conjunctæ.

Certum est (ait Sacchinus in vita Stanislaï)
ipsum quoque ex animi redundancia, ita amoris
Divini incendio incallescere, ita exastuare solitum
corpus; ut pectori, ad refrigerandum cor, imbutos
frigidâ panniculos necesse esset apponere. Addit
S. Franciscus Salesius: Stanislaum Puerum 14 an-
norum, præ nimis divini amoris incendiis, ani-
mo jam linqui solitum. de amore dei l. 6. c. 15.

Epi

Epigramma ad Stanislaum.

Miror quod *riguum* non dissolvaris in *annem*,

Dum semper *malas* cerno *madere* tuas.

Dum cerno tanto tibi *fervere* pectus *amore*,

Miror in *ardentem* non abiisse *rogum*.

Quid miror? durare potes: nam *temperat* aptè

Undis his, *astus* hos, *lachrymosus* Amor.

2.

Unde Stanislai duo *flumina*, *Lumina* fiunt?

Fervidus apta sibi *balnea* fecit Amor.

3.

Si tibi *Cor* Kostkæ sit *distillaria* *fornax*;

Lumina, *stillantes*, dixeris esse, *tubos*.

4.

E viridi ligno protruditur humor ab igne:

Ex *Kostka*, lacrymas trudere suevit Amor.

Gignit Amor *lacrymas*, & *lacryma* gignit Amorē:

Ignis gignit *aquam*, gignitur *ignis* a-*quâ*.

5. Ad Stanislaum.

Incaleant quantis, juvenis, tibi viscera flammis,

Jugiter ex oculis, quæ cadit, unda docet.

Sic ubi jam fabro latuit *Rosa* condita *plumbo*,

Lacryma suppositis stillat odora *rogis*.

Uvidulis sed non semper, bene stillat ocellis,

Jam pæne in *fletus* colliquetactus Amor.

Uvidulis lacrymosus Amor nisi parcat ocellis,
 Desinet esse brevì fabula, *cæcus Amor.**

* *Quia verè cæcus fiet ob nimias lacrymas.*

7. Amor divinus in lachrymis Stanislai
 jucundè navigans.

Dius Amor magni nuper dum signa doloris,
 Flumina *Kostkæis* vidit abire genis;
 Hac-vexit me penna-tenus, jam *navibus* uti
 Me decet, & liquidâ currere, dixit, aquâ,
 Finierat, *Pharetramq;* novos mox vertit in usus,
 Inque novos usus *spicula* vertit *Amor* :
 Expandit Zephyris geminas sua lintea pennas,
 Et movet adductas remigis arte manus,
 Sunt Zephyri *gemitus*, lacryma mare, *spicula* remi,
Vector Amor, *Penna* vela, *Pharetra* ratis.
 Dúmque flagellatas lacrymarum navigat undas,
 Dicitur hæc mediâ concinuisse viâ:
Spumoso Venus Orta Mari, mare servet, in illis
 Digna perire, quibus nata putatur, aquis,
 Sunt meliora, *meâ* capiant que flumina cymbam.
 Suavius in lacrymis navigo, *Kostka*, tuis.

8.

Compellasse *sacrum* sic *Kostka* refertur *Amorè*,
 Dum videt hunc roseâ lampada ferre manu;
 Extinctas si fortè velis accendere flammâs;
 Pectoribus veniat proxima tæda meis.

Accen.

Accensas si fortè velis *extinguere flammās;*
Luminibus veniat proxima tæda meis.
 Utrumcunque voles, *flammās & flumen* habem?
Pectus enim *flammās, lumina flumen* habent.

9. Amor quare apud Stanislaum
 fit constans.

Accipe rem miram: volucer, solitúsq; vagari,
 Kostkæo constans corde moratur Amor.
 Ne mirere tamen; volucer, solitúsq; Vagari,
 Quòd Kostkæ constans corde moretur Amor.
 Kostkia dum quassis incendia promovet alis;
 Alasuffit Amor nuper: abire nequit.

10. Stanislaus ob nimios Divini Amoris
 æstus aperto sinu suspirans, &
 refrigerationem po-
 stulans.

O Amor! ô nostras moderatiùs ure medullas!
 O amor! ô animi blande tyranne mei!
 Te licèt inclamem; nihilo me mitiùs uris:
 Numquid es, ut cæcus, sic quoque surdus A-

11. (mor ?

Quas patior flāmās! *flammās* aut *æthra minores,*
 Aut mihi *majores æthra* det esse *sinus.*

12.

Astra mihi flāmās dederunt, dent astra liquores;
 Ut veniant uno, plaga, salúsq; loco,

G 4

13. O

O Amor! ô quantos, ô tortor amabilis æstus,
 Infundis nostris ima per ossa fibris!
 Pectoris inconsumptæ mei consumptor, & hospes!
 Ipse tuæ flammæ fomes! & ipse fames!
 Dulcis amarities animi! lachrymosa voluptas!
 Sollicitudo placens! irrequieta quies!
 O Amor! ô quantis torres mea viscera flammis!
 Abde; vel, ut moriar protinus, adde, faces.

Aura veni, cohibe; meos afflatibus ignes,
 Sæpius ingeminat Kostkius: aura venit.
 Aura venit, circumq; agiles dum comovet alas,
 Attractis resilit, pane cremata, rogis.
 Sic pennas plerumque culex amburit, amatam
 Dum propiore volans circuit orbe facem.
 Ergò ubi frigidulæ suspiria comperit auræ,
 Solamen flammis non dare posse suis,
 Kostka flet; internos lachrymis ut tēperet ignes;
 Inter at hæc medios deficit unda rogos.
 Sic modo muratis nova per miracula rebus,
 Auramq; & fletas Kostkius ussit aquas.

15. Parergon morale de ignibus Stanislai
 Languabat; sed Kostka sacro languabat ab æstu:
 Quæque ægrum tenuit, febris, amoris erat.
 Omih, si simili languescere detur ab æstu;
 Non peterem medicam, vel moriturus, opē;
 Sed

Sed peterem factæ periturus fomite flammæ,
 Pelleret ut morbum nulla medela meum.
 Ocuicunque sacer percussit corda Cupido!
 Quisquis ô æthereo saucius igne cales!
 Si sic ægrotas, nunquam curere, rogamus:
 Sanus eris, si te, tam bona febris, habet.

16. Author finit materiam de lacrymis, &
 ignibus Stanislai.

Epigram. *de lachrymis solis.*

Claudite nunc pueri rivus: fatis est lacrymarum.
 Claudite, ne nimis navifragemur aquis.

Aliud.

Vela diu in falsis lachrymarum fecimus undis:
 Nunc mea, nunc aliâ naviget alnus aquâ.

Epigram. *de lacrymis & ignibus simul*

In Kostkæ lachrymis quantû superavim' æquor?
 In Kostkæ, quantos vicimus, igne, rogos!
 Hunc equidem tanto miror non æquore mersû
 Aut hunc in cineres non abiisse *librum*.

Aliud.

Qui toties flammæ, toties liber occinit undas,
 Quæ se fata manent, augur an ipse canit?

ICONISMUS 35.

*Tyronum Præses minacissimas parentis literæ
 Stanislao extradit, cum dicto: ADVERSVM TE
 BELLA CONSVRGENT. 2, Paral. 16. 9.*